

Az egyesülés után megerősödött a termelőszövetkezet

Kiskunfélegyháza határában két egymással határos termelőszövetkezet vezetői és tagjai elhatározták, még ez év tavaszán, hogy egyesülnek. Az elhatározást tett követte és Petőfi néven alakult egy új 900 holdas termelőszövetkezet. Az egyesüléskor a termelőszövetkezet és a pártszervezet vezetőségét újjáalakították és azóta jobban halad a munka is.

A szövetkezetben 125 holdon természetesen kukoricát, amit már másodsor kapálnak. Ebből 80 hold a négyzetes vetés, amelyet a géppalotás tisztít meg a gyomoktól. A szövetkezet szorgalmas tagsága kiegyelt már a cukorrépa, még a takarmányrépa egyeléséből van hátra. A tagság egy része pedig hozzáfogott a 15 hold rétiszéna kaszálásához, hogy idejében és jó minőségben tudják ezt a fontos takarmányt betakarítani. A tíz hold lucernáról már betakarították a termést. Az értékes takarmányt két kazalba rakták össze, mintegy 400 mázsa elsőrendű minőségű takarmányt tároltak a télre.

Meg kell jegyezni, hogy gondosan takarmányozzák a jószágokat és ennek köszönhető, hogy a tehénállomány fejési átlaga rohamosan felemelkedett 12 literre. Ezt az eredményt úgy érték el, hogy a tehéneket pontosan takarmányozzák, a selejtmarhákat kicserélték, nemrég hét úszót vásároltak, darabonként 7000 forintért.

A szövetkezet tagjai felkészültek a nagy munkára: az aratásra. Párttaggyűlésen, majd szövetkezeti taggyűlésen megtárgyalták, és aki csak mozgatható, mindenkit beosztottak erre a munkára. A szövetkezet 60 holdon géppel arat, 60 holdon pedig kézzel.

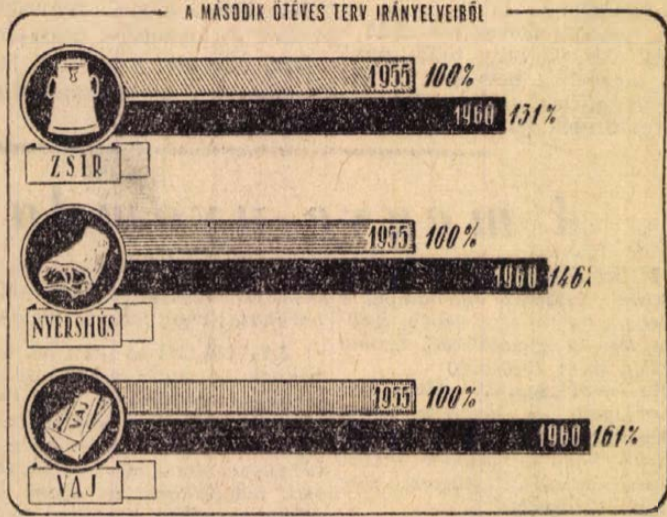
Az, hogy megjavult a munka az egyesült szövetkezetben elsősorban a pártszervezet jó munkájának köszönhető. Az egyesüléskor Kürtösi István elvtársat

választották meg párttitkárnak. A pártszervezet és a szövetkezet vezetősége, valamint tagsága között nagy az egyetértés. A csoportgyűlés előtt minden esetben megbeszélik a problémákat közösen, párttaggyűlésen tárgyalják meg a feladatokat és a kommunisták egy emberként foglalnak állást a szövetkezeti taggyűlésen a soronlévő feladatok megvalósítása mellett.

Többször megbírálták a kommunisták azokat, akik nem vettek részt a közös munkában. A taggyűlés foglalkozott a volt párttitkár, Bokor elvtárs ügyével is, akit azért kellett leváltani, mert egyéni érdekeit tartotta szem előtt és elhanyagolta a közös munkát. Leváltása után nem vett részt továbbra sem a szövetkezet munkájában, azóta ismét megbírálták és most már ő is szorgalmas tagja a közönségnek. A pártszervezet a jól dolgozókat tagjelöltné veszi fel, így került sor a termelőszövetkezet agronómusának felvételére is.

Sok sikert kívánunk továbbra is a termelőszövetkezetnek feladatainak végrehajtásában.

Szabó Imre



Szállítják a selyemgubót Kiskunmajsa környékéről

Megyénkben minden évben több száz termelő foglalkozik selyemhernyó-tenyésztéssel az eperföldön gazdag vidékeken. Kiskunmajsa környékén az idén is több mint 120 termelőnek jelent minden befektetés nélkül szép jövedelmet a selyemhernyó-tenyésztés. Kiskunfélegyházán is

sok úttörő foglalkozik ezzel.

A megye területén már megkezdtek a gubók átvételét. A kiskunmajsakörnyéki termelők eddig több mint 10 mázsa, nagyrészt elsőosztályú selyemgubót adtak át a begyűjtőhelyen. A tenyésztők között több évtizedes tapasztalattal rendelkező gazdák vannak. Lippai János már 30 éve foglalkozik hernyótenyésztéssel, amiből az idén is mintegy 2775 forint jövedelemre tett szert. A tapasztalt gazdák a szakszerű gondozással a tenyésztési időt nyolc nappal lerövidítették. Kertész Sándorné az idén 150 kilogramm elsőosztályú gubót vitt a begyűjtőhelyre, jóval hamarabb, mint a tenyésztési idő.

A gubó leadása után sokan költöttek újabb szerződéseket meg az évi tenyésztésre.

Maxim Gorkij halála 20. évfordulójára

Húsz évvel ezelőtt, 1936. június 18-án halt meg Maxim Gorkij, a nagy szovjet író, a szocialista-realista irodalom megteremtője. Halálakor Molotov, a szovjet nép és az egész világ munkásságának közös megmagyarázása hazánk és az emberiség számára. Gorkij munkássága nemcsak a szovjet irodalom kialakulása szempontjából volt felbecsülhetetlen értékű, hanem a világirodalom történetében is új fejezetet nyitott. Szerette a világot ismerik és szeretik a nagy szovjet írókat. A nagy kortárs-írók, Romain Rolland, Barbusse, Anatole France, Theodor Dreiser, Andersen Nexö írásából tudjuk, milyen nagy hatása volt Gorkijnek a világirodalom fejlődésére.

Az Életem címmel összefoglalt hatalmas önéletrajzi regénytrilógiájában (Gyermekkor, Az élet forgatagában, Az én egyetemem) Gorkij maga számol be küzdelmes gyermek- és ifjúkoráról. Megismerte az orosz nép elnyomott életét. A munkásmozgalommal való korai kapcsolata miatt többször került cári börtönökbe.

1905-ben a véres vasárnap után írt kiáltványa miatt a pétervári Péter Pál-erődbe zárták. Az európai közvélemény tiltakozott az akkor már Európaszerte ismert író fogvatartása ellen. A nagy európai írók közül többek között Anatole France, a magyar írók közül Bródy Sándor és Tolnai Lajos emelte fel tiltakozó szavát. Gorkij nem félt a tárgyalástól: »Ha meglesz a tárgyalás, és engem elítélnek — írta egyik barátjának, — ez nekem kitűnő alkalom lesz arra, hogy megmagyarázzam Európának, miért vagyok forradalmár és ellensége a fennálló rendszernek, amely békés és fegyvertelen orosz lakosokat gyilkol, nem kímélve a gyermekeket sem.« A cári kormány meghátrált és Gorkijt szabadon bocsátotta. 1905-től 1913-ig Amerikában, majd Olaszországban élt. Az Októberi Forradalom után Lenin tanácsára nélkülözésekkel teli élete folyamán szerzett tudóbaja gyógyítása végett újra Olaszországba ment és csak 1928-ban tért vissza a Szovjetunióba. A szovjet irodalmi élet irányítója lett, mint a Szovjet Írók Szövetségének elnöke.

Már fiatalkori műveiben a nép ügyével összeforrt író nyilatkozik meg. Az elnyomott és a társadalomból kivetett emberek iránti mélyszéles humanizmusa, felszabadulásukba vetett hite jutott kifejezésre első elbeszéléseiben és az Éjjeli menedékhely című drámájában. Ez utóbbiban mondja Szatyin, a dráma egyik főszereplője: »Ember! Nagyszerű ézi Büszkén hangzik! Ember! Az embert becsülni kell! Nem sajnálni! Nem a sajnálattal megalázní... becsülni kell.« A társadalom elnyomottjaira irányította a figyelmet és felismerte a forradalom szükségességét. Az anya című regényében ő alkotta meg először a felszabadulástól kezdő munkásosztály forradalmi típusát. Pavel Vlaszov és anyja, Pelageja Nyilovna előremutató hősök. Az ő példájuk is öntudatra ébresztette a proletárság újabb nemzedékét, amely az Októberi Forradalomban megdöntötte az elnyomó cári rendszert. Ezzel a regénnyel kezdődik a szocialista irodalom, az új típusú irodalom, amely forradalmi lendületével, pártosságával a szocialista társadalom felépítésének ügyét szolgálja.

Gorkij szenvedélyesen gyűlölte az elnyomókat, a nép ellenfeleit. Az Artamonovok című regényében az orosz kapitalizmus fejlődését mutatja be 3 nemzedék életében. A regény igazi hőse nem is az Artamonov-család, hanem a vállalkozás, a gyár, amely eltorzítja a nemes emberi törekvéseket. Tyihon udvaros szava szerint a vállalat »olyan, mint a nedvesség, mint a penész a pinceből: önérejelel nő.« Ezért pusztul el a család az egyik unoka, Ilja kivételével, aki családját megtagadva a forradalmi mozgalom ügyé mellé áll.

Művei közül néhány már a felszabadulás előtt is megjelent magyarul. Gorkijnek már akkor voltak lelkes olvasói, hívei. Az anya 1912-ben megjelent a Népszavában folytatásokban, és a magyar munkások ezreit lelkesítette a forradalmi harcra. Az Éjjeli menedékhely 1903-as sorozatos előadásain főképpen a munkások tapsoltak. A felszabadulás óta Gorkij minden jelentős műve megjelent magyarul. A magyar dolgozók szívesen olvassák műveit mély eszméiségük, kiváló jellemábrázolásuk, érdekes esemény-sorozatuk és közvetlen előadásmódjuk miatt.

Kiss István tanár, a TTIT tagja.

Pótalkatrészeket gyárt a Bajai Mezőgazdasági Gépjavító

A Bajai Mezőgazdasági Gépjavító műhelyrészeiben nagy erővel folyik a traktoralkatrészek gyártása, hogy az aratás-éséplés idejére a géppaloták kellő mennyiségű pótalkatrésszel rendelkezzenek. A távgyűrűk mellett, fogaskerekekhez szükséges hűvelyek, fékkilincskarok és egyéb alkatrészek készülnek. Még ebben a hónapban 1000 darab különféle pótalkatrész kerül leszállításra.

Nagyon lassú az építkezés Hercegszántón

A Népújság már többször szóvá tette a Hercegszántón folyó építési és helyreállítási munkákat. A bírálatok mindig hasznosak voltak, mert a munkákat helyes irányba terelték.

Azonban újra szóvá kell tennünk egy-két dolgot. A helyreállítási bizottság ezidáig 222 építési engedélyt adott ki. Az építkezésem 25 kőműves, 2 ác, 6 kőműves dolgozik. Az építést gátló vízhiányt már leküzdöttük, de az anyag még mindig hiányosan érkezik. Nincs elegendő fűdém-szerkezet, ezért mindössze még csak 5 ház áll tető alatt. Téglahiány is előfordul. Ami érkezik, annak is nagy többsége rossz minőségű. Sok zavart okoznak az egyes vállalatok és a felsőbb szervek intézkedései is. Kétfelhőként cserélgetik az építkezések műszaki irányítóit a helyi helyreállító bizottság tudta nélkül. Például Rezi elvtárs mérnököt már kétszer elhelyezték és kétszer visszahelyezték. Sánta József és Nagy Sándor mérnököt, akik a lakosság elismerését már kiérdemelték, ismerték a helyi viszonyokat az is, minden további nélkül elhelyezték őket.

Mi hercegszántóiak úgy gondoljuk, ezek a helyzetek nem indokoltak. A csere-berék érzetik a hatásukat.

Szólni kell a hódunapuztai iskola építésének az ügyéről is. Érthetetlen okokból az építkezés még ma sem indult meg. Darányi János iskolaigazgató szerint annyi küldött foglalkozott az iskolával, hogy ma is az iskola

újjaépítésének a dolgával, hogy a küldöttek kiszállási költségeiből lassan fel lehetne építeni az iskolát. Az egyik bizottság megállapítja például, hogy hová és milyen formában kell az iskolát megépíteni, pár nap múlva egy másik bizottság azzal az indokkal jön, hogy az iskolát másképpen kell »tájolni«, homlokkegyenest az előző bizottság véleményével. A terület lakói most már azt kérik, hogy vessenek véget a tájolásnak és fogjanak hozzá az iskola építéséhez, mert a gyermekeknek arra óriási nagy szükségük lesz.

Nincsenek szerencsésebb helyzetben a termelőszövetkezetek sem. Az Új Élet Termelőszövetkezetnek 10 hold területre volna szüksége ahhoz, hogy felépíthesse a tanyaközpontját. A terület megszerzéséhez sok tanácsot kap a tsz, de annál kevesebb segítséget, tehát itt sem halad az építkezés. A szükséges 10 hold terület megszerzésére kisajátítást kértek. Olyan választ kaptak, hogy egyezzenek meg a földes tulajdonosaival. De amikor arról volt szó, hogy az árvízkarosultak építkezéseikhez házhelyre van szükség, ugyanaz a szerv a tsz területéből 8 holdat megkerdezés nélkül kisajátított.

Mindezek ellenére egy a fontos meggyorsítani az újjaépítést, több és minőségileg jobb építési anyagot küldeni, mert a nyár rövidesen véget ér, az idő sűrt.

Balán Miklós levelező

Hícs Béla:

MAXIM GORKIJ

De igazi szovjetember csak úgy lehet, ha egy másodpercére sem feledkezik meg arról, hogy — magyar. Az igazi nemzetköziségnek ugyanis fontos kelléke — a hazaszeretet. És hiába — az ember szívéhez legjobban mégis az a föld nő hozzá, ahol beszélni tanult, amelynek népdalain elérzékenyül, amelynek írói az ő számára az igazi írók és, amelynek hősei az ő számára minden hősök mintaképei. Ruhát válthat az ember, de ideált csak felületesen. Szívünk mélyén tovább élnek az első ideálok, jóllehet, azok az idők folyamán — természetesen — átalakulnak, új tulajdonságokkal gyarapodnak. Maga — fordult hozzám, — bizonyára sokkal jobban szereti Petőfit, mint — mondjuk — Puskit.

— Ez igaz! — mondtam én.

— Ez természetes és helyes — folytatta Gorkij, — mint az is természetes, hogy az én számomra Puskin nagyobb költő Goethénél

és Dantenél. Objektíve nem mérhetjük fel őket, így hát nekem Puskin szülőhelyén kell föl a nap, magának meg Petőfi szülőhelyén.

Gorkij lakóházában négy szoba volt telis tele könyvekkel. Dolgozószobájában csak egynéhány könyvet tűrt meg: kedvenceit. Ezek között: Dante, Tolsztoj, Gogol, Stendhal, Heine és — Petőfi. Petőfi olasz fordításban. A dolgozószoba falán rézmetszetek és tollrajzok között egy magyar vonatkozású kép: Uitz Béla Sal-lai Imréről készített portréja.

1936 májusában beszéltem utoljára Maxim Gorkijjal. A pontos dátumra nem emlékszem, csak azt tudom, hogy vasárnap délelőtt volt. Kirándultunk a Lenin-hegyre (oda, ahol Napoleon várta volt, hogy Moszkva nagyjai elhozzák neki a város kulcsait). A Lenin-hegyről nemcsak az

egész város látható, de látni onnét a Moszkvát övező Ezüst-erdőt is és kőbeveszve jókora darabját annak az óriási síkságnak, amely a Fekete-tengertől és a Kárpátoktól az Ural-hegyláncig húzódik.

— Látjátok, fiúk — mutatott Gorkij hosszú borostyán cigarettaszipkájával egy városnegyedre, amely nagyjából még most is olyan volt, amilyen a cár uralma idején: szűk utcák, apróablakos, alacsony faházak. — Látjátok — mondtam Gorkij — ilyen lenne az egész világ, ha az elkövetkező háborúban Hitler és cinkostársai győznének. És látjátok — folytatta egy újonnan épült, modern, világos házból és gyönyörű kertekből álló városnegyedre mutatva, — ilyen lesz a világ, ha mi győztünk: mi, a szabadság, a demokrácia, a haladás.

Maxim Gorkij szép, mély, messzehangzó hangon beszélt. Nemcsak amit mondott, nemcsak a nyelve és a stílusa, de hangja is szép volt — megnyerő és meggyőző.